

[Landbrugsministeren.]

almindelig Karakter, nemlig Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, ogsaa er repræsenterede. Det maa derfor være Landbrugsraadet, jeg maa holde mig til, naar Talen er om, at der skal gives Tilslutning. Det kan ikke nytte, at man begynder at sprede sig og vil forlange, at jeg i de enkelte Spørgsmaal skal have Tilslutning fra mange forskellige Sider. Naar man har en Organisation for Landbruget, som repræsenterer alle Sider indenfor dette, maa man være tilfreds med, at jeg søger at faa Tilslutning fra den i Stedet for at sprede det paa mange forskellige Felter.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning overfor en Udtalelse i Betænkningen fra det konservative Mindretal, som gaar ud paa, at det maa mene, at man fra Statens Side skal garantere Landbrugerne en Mindstepris paa Kød, der svarer til Produktionsprisen. Det er at komme lidt langt ud. Hvis vi skal ind paa, at man fra Statens Side skal garantere en Mindstepris, der svarer til Produktionsprisen i Erhvervslivet, saa tror jeg nok, vi er langt ude. Man behøver jo blot at henvise til det Tilfælde, som man har drøftet i Timevis nu i Eftermiddag, thi Konsekvensen af denne Udtalelse her maatte jo være, at det ogsaa skulde gælde paa de andre meget store og vigtige Omraader indenfor vort Erhvervsliv. Det eneste reelle, synes jeg, der er i denne Udtalelse, er, saavidt jeg kan skønne, at det er et ualmindelig fortræffeligt Eksempel paa kommunistisk Politik, og jeg kan derfor ikke forstaa, at det ærede Medlem, der talte for det kommunistiske Parti, ikke i alt Fald paa det Omraade kunde give sin Tilslutning til de Konservatives Udtalelse. Naa, det kommer maaske ved Afstemningen, for selv om det ærede Medlem Gang paa Gang staar op og polemiserer mod det konservative Parti, bliver Resultatet jo gerne ved Afstemningen, at man finder hinanden enten ved at stemme for eller stemme imod i god Samdrægtighed. (*Munch-Petersen*: Hvornaar har vi stemt for?) Det ærede Medlem spørger, hvornaar de har stemt for. Ja, undskyld, det er maaske en Metode, man ikke anvender indenfor det Parti. Det vil sige, at man paa Forhaand giver sig selv den Regel, at lige meget om det er godt eller daarligt, stemmer man imod. Saa behøver man jo heller ikke at risikere at faa Ansvaret for noget som helst indenfor Lovgivningens Omraade.

Den konservative Ordfører spurgte mig, om jeg ikke havde ændret min Opfattelse af Handelstraktatsspørgsmaalet. Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Fibiger: kan

det ærede Medlem anvise mig noget Land, der har bedre Afsætningsvilkkaar til Tyskland og England o. s. v. end Danmark? Kan han paavise, at man ved at føre en anden Handelspolitik har faaet bedre Handels- og Afsætningsforhold end vi? Hvis det ærede Medlem kan det, vil det være rimeligt at gaa ind i en Drøftelse af en Ændring af vor Handelspolitik. Jeg vil antage, at det ærede Medlem er klar over, at det ikke er os, man fra tysk Side ønsker at ramme. Det er Forholdene i Tyskland, som er saa svære, saa vanskelige, at man fra en vis Side, fra Regeringens Side, har ment det rigtigt at gaa den Vej, man er gaaet. Om det er klogt, er en anden Ting; jeg tror ikke, det er klogt at gaa den Vej, men man kan ikke sige, det er en Politik, der *udelukkende* rammer Danmark, det er en Politik, der lige saa vel rammer andre Lande.

Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen haabede, at jeg vilde trække det Forslag tilbage, som her foreligger. Jeg maa forstaa det saaledes, at det ærede Medlem er ked af at skulle stemme imod det, og det kan jeg godt forstaa. Naar det ærede Medlem er med til at foreslaa Ændringer, som han paa Forhaand maa vide, det er ganske umuligt at opnaa Flertal for her i Rigsdagen ... (*Christmas Møller*: Hvorfor det?). Fordi de efter min Opfattelse og sikkert efter Flertallets Opfattelse her i Rigsdagen er ganske urimelige overfor den almindelige Befolkning. Derfor maa det ikke være saa behageligt for det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen, der ved, at hans Forslag bliver stemt ned, saa at skulle være med til at standse noget, som sikkert vilde gavne.

Saa spurgte det ærede Medlem mig til sidst, om det ikke var muligt, at man kunde faa ophævet de skrappe Mund- og Klovesygebestemmelser, der gælder for en Del af Jylland. Jeg er saa heldig eller rettere sagt saa uheldig at være ramt af de samme Bestemmelser som det ærede Medlem, da vi bor i det samme Amt. Jeg ved lige saavel som han, hvad de betyder. Men tør det ærede Medlem tage Medansvaret for at ophæve disse Foranstaltninger, naar vi derved løber den Risiko, at den Smule Udførsel, vi endnu har, kommer i Fare. Det ærede Medlem maa gøre sig klar, at en saadan Risiko vilde vi løbe i meget høj Grad. Jeg tror, det var rigtigere, at man undlod at drage den Slags Spørgsmaal frem her i Rigsdagen ved en Lejlighed som denne.

Jeg vil meget anbefale, at man stem-